madele marutõve vastu ja saadetakse tarviduse korral selleks materjali üle maa loomaarstidele kätte. Täpsaid andmeid loomaarstliku tegevuse kohta selles asutises ei läinud korda saada.

Seeriumilaboratoorium. Ühtaegu Tartu Eesti Ülikooli avamisega tekkis tarvidus ka oma seeriumilaboratooriumi järele, et küllaldaselt ja ruttu nii inimese- kui ka loomaarstidele nakkushaiguste korral mõjuvaid vaktsiine ja seerumit muretseda. Laboratooriumis valmistatakse: 1) inimeste arstimiseks difteeriaseerumit, 2) inimeste ja loomade arstimiseks teetanuse ehk kangestuskrambi antitoksiini (seerumit), siis veel siberi katku seerumit ja vaktsiini prof. Soberheim'i meetodi järele. Diagnostiliseks otstarbeks valmistatakse: tuberkuliini ja malleiini nii oftalmoreaktsiooni tarvis kui ka subkutaanseks süstimiseks. Peale selle valmistatakse loomataudide vastu peataudi-vaktsiini profülaktiliseks ja bakteriovaktsiini terapeutiliseks tarvitamiseks. Siis veel vaktsiine *abortus infectiosus*'e (poja nakkusliku äraheitmise) vastu, sigade-punatõve vaktsiine ning seerumit ja normaalseerumit.

Bakterioloogiajaam. Nim. asutises tutvuvad teaduskonna üliõpilased tegelikult bakterioloogiaga. Jaama kasutavad aga laialt ka tegelikud loomarstid ja eraisikud, kes kahtlastel kordadel sinna saadavad materjali bakterioloogiliseks uurimiseks.

Teaduskonna õppesepikoda. Selles eriteadlase (dotsendi) juhatatud asutises ei tutvustata mitte ainult üliõpilasi nii normaalsete kui ka vigaste hobusekapjade ratsionaalse rautamisega, vaid rautatakse eeskujulikult ka sinna linnast ja maalt toodavaid hobuseid. Muidugi tarvitatakse asutist kõige rohkem haigete kapjade rautamiseks, missuguseid linnas loomulikult rohkem tekib kui maal.

Tartu, lk. 588